

- 8) w § 28 w ust. 1 skreśla się wyrazy „z zastrzeżeniem § 29”;
 9) skreśla się § 29;
 10) dodaje się załącznik do rozporządzenia w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Odprawa pieniężna i dodatek wyrównawczy, o których mowa w § 1 pkt 5, przysługują także wykonawcom, z którymi została rozwiązana umowa o pracę nakładczą po dniu 1 września 1989 r., a przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, z powodu ogłoszenia upadłości zakładu pracy lub jego likwidacji albo w związku z zaniechaniem lub ograniczeniem przez zakład systemu pracy nakładczej z przyczyn określonych w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 i Nr 10, poz. 59).

2. Przepis ust. 1 stosuje się także, jeżeli rozwiązanie umowy o pracę nakładczą następuje po dniu wejścia w życie rozporządzenia wskutek wypowiedzenia dokonane przez zakład pracy przed tym dniem.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają także odpowiednie zastosowanie do wykonawców, którzy po rozwiązaniu z nimi umowy o pracę nakładczą podjęli pracę w innym zakładzie pracy w ramach stosunku pracy.

§ 3. Na żądanie wykonawcy, któremu wydano świadectwo pracy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zakład pracy jest obowiązany uzupełnić treść tego świadectwa o informacje określone w § 1 pkt 6.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 kwietnia 1990 r. (poz. 165)

ZASADY OBLICZANIA DODATKU WYRÓWNAWCZEGO PRZYSŁUGUJĄCEGO WYKONAWCY PRACY NAKŁADCZEJ PODEJMUJĄCEMU PRACĘ PO UPRZEDNIM ROZWIĄZANIU Z NIM UMOWY O PRACĘ NAKŁADCZĄ Z PRZYCZYN DOTYCZĄCYCH ZAKŁADU PRACY

§ 1. 1. Dodatek wyrównawczy ustala się mnożąc wynagrodzenie za 1 dzień przez liczbę kalendarzowych dni roboczych, za które po podjęciu pracy nakładczej przysługuje wykonawcy wynagrodzenie, i od tak obliczonego wynagrodzenia odejmuje się wynagrodzenie przysługujące wykonawcy po podjęciu pracy.

2. Wynagrodzenie za 1 dzień ustala się na podstawie wynagrodzenia przysługującego wykonawcy przed rozwiązaniem umowy o pracę nakładczą, według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za 1 dzień urlopu.

§ 2. 1. Dodatek wyrównawczy dla wykonawcy, który w poprzednim zakładzie pracy był zatrudniony na podstawie umowy o pracę, ustala się według zasad określonych w ust. 2 i 3.

2. Wynagrodzenie za 1 dzień, obliczone zgodnie z § 13 ust. 2 i 3 i § 14 rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 18 grudnia 1974 r. w sprawie obliczania wynagrodzenia za czas niewykonywania pracy, odszkodowań, dodatków wyrównawczych oraz niektórych innych należności ze stosunku pracy (Dz. U. Nr 51, poz. 334 i z 1976 r. Nr 40, poz. 238), według składników określonych w stawkach godzinowych albo za inny okres krótszy niż

1 miesiąc i zmiennych składników wynagrodzenia, mnoży się przez liczbę kalendarzowych dni roboczych, za które po podjęciu pracy nakładczej przysługuje wykonawcy wynagrodzenie, i od tak obliczonego wynagrodzenia odejmuje się wynagrodzenie przysługujące wykonawcy po podjęciu pracy.

3. Dodatek wyrównawczy według składników wynagrodzenia określonych w stawkach miesięcznych w stałej wysokości oblicza się odejmując wynagrodzenie przysługujące po podjęciu pracy nakładczej od wynagrodzenia, które przysługiwało pracownikowi bezpośrednio przed rozwiązaniem stosunku pracy.

§ 3. Wynagrodzenie za 1 dzień, o którym mowa w § 1 ust. 2 i w § 2 ust. 2, oraz wynagrodzenie miesięczne przysługujące bezpośrednio wykonawcy lub pracownikowi przed rozwiązaniem umowy o pracę nakładczą albo stosunku pracy (§ 2 ust. 3), przelicza się w okresie, o którym mowa w § 9b ust. 10 rozporządzenia, stosownie do miesięcznego wskaźnika wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w pięciu podstawowych działach gospodarki narodowej, ogłaszane go przez Główny Urząd Statystyczny w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Statystycznego.

166

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 kwietnia 1990 r.

w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych za maj i czerwiec 1990 r.

Na podstawie art. 359 § 3 Kodeksu cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustalone w § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1989 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych (Dz. U. Nr 16, poz. 84, Nr 41 poz. 225, Nr 57, poz. 338 oraz z 1990 r. Nr 1, poz. 1, Nr 4, poz. 25, Nr 11, poz. 70 i Nr 19, poz. 116) odsetki ustawowe ustala się za maj

i czerwiec 1990 r. odpowiednio w wysokości 12% w stosunku miesięcznym.

§ 2. Wysokość odsetek za następne miesiące 1990 r. będzie ustalona odrębnie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*